

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4164/2025
27.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Гроздановић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Стефан Лазић адвокат из ..., ради развода брака, вршења родитељског права, уређења личних односа и издржавања по тужби тужиоца и по противтужби тужене, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 574/24 од 04.12.2024. године, на седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 574/24 од 04.12.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 574/24 од 04.12.2024. године ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П2 313/2023 од 24.09.2024. године у ставу четвртом изреке којим је одбијен тужбени захтев преко досуђених 17.000,00 динара до тражених 30.000,00 динара, односно за још 13.000,00 динара. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу осмом изреке означене првостепене пресуде и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба тужене изјављена против става трећег изреке првостепене пресуде којим је обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање мал. ВВ плаћа месечно 17.000,00 динара док за то постоје законом предвиђени услови, почев од 04.08.2023. године као дана подношења тужбе па убудуће.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на став први изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија тужене неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак 03.03.2001. године, из ког брака имају двоје деце, пунолетног сина ГГ и мал. ћерку ВВ, рођену ... године. Током брачне заједнице парничне странке су са децом живеле у ..., у кући тужиоца, у којој тужена са децом живи и данас. Заједница живота парничних странака престала је током 2021. године. Тужилац је на привременом раду у Док је боравио у Србији тужилац је обављао послове ..., ... и ... и У ..., где и данас борави, тужилац обавља разне послове и месечно зарађује 800 до 900 евра. Трошкове становања нема, будући да живи код пријатеља. У међувремену је оболео и оперисан је од карцином Сем куће у ..., у којој живе тужена и њихово двоје заједничке деце, другу имовину не поседује. Тужена је запослена као ... и месечно зарађује 45.000,00 динара, а родитељи је финансијски помажу са 60.000,00 динара месечно; не поседује непокретности на своје име. Мал. ВВ има ... година и ученица је ... године ... средње школе и приватне средње ... школе у ... коју похађа ванредно, а за коју школу годишње плаћа 18.700,00 динара. Првостепени суд је проценио да је за подмиривање месечних потреба мал. ВВ (школарина, исхрана, хигијена, куповина књига, превоза, гардеробе и џепарца) потребно 34.865,00 динара.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право, и то одредбе члана 160. и 162. Породичног закона, приликом одмеравања висине доприноса тужиоца – противтуженог у издржавању малолетног детета.

Породичним законом „Службени гласник РС“, бр. 18/05, 72/11, 6/15) је прописано (члан 160) да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1); да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2); да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3). Ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања (члан 162. став 3).

Нису основани наводи ревизије тужене којима се указује на погрешну примену члана 160. став 3. Породичног закона, те да је досуђени износ прениско одмерен и да не одговара укупним потребама детета ни осталим околностима које се тичу могућности тужиоца (могућност зараде) као дужника издржавања.

Новчани износ који је тужилац обавезан да плаћа на име свог доприноса у издржавању малолетне ВВ од 17.000,00 динара, по оцени Врховног суда, одговарајући је постојећем односу потреба мал. детета и могућности тужиоца да даје издржавање. Тим износом може се обезбедити правилан и потпун развој мал. ВВ у складу са њеним потребама, уз допринос тужене како у новцу тако и кроз рад, бригу и старање које она свакодневно улаже, и помоћ коју туженој пружају њени родитељи. Томе доприноси околност да тужена са децом живи у кући тужиоца и да по том основу нема издатака, што малолетној ВВ омогућава подмирење њених потреба на нивоу животног стандарда какав ужива и дужник издржавања, овде тужилац, без опасности да буде угрожена егзистенција било њена, било тужиочева. Потребе мал. тужиле правилно су утврђене сходно њеном узрасту и у складу са животним околностима, обавезама и

финансијским могућностима родитеља, чији стандард прати дете. Плаћање већег износа издржавања од досуђеног, у тренутној ситуацији би представљало превелико оптерећење за тужиоца, обзиром на његове тренутне животне околности. Због тога је правилна одлука којом је захтев тужене преко досуђеног а до траженог износа од 30.000,00 динара одбијен.

Остали наводи ревизије су истицани у жалби против првостепене пресуде, и њих је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге које овај суд у свему прихвата.

На основу изложеног, донета је одлука као у ставу првом изреке применом члана 414. ЗПП.

Захтев тужене за накнаду ревизијских трошкова је одбијен применом члана 165. став 1. ЗПП у вези с чланом 153. став 1. истог закона, с обзиром да тужена у том поступку није успела.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић